

Заява ДЕКАНАТУ УПЦ- КП з приводу агресій проти нашого представництва у Німеччині

На протязі останніх трьох років, а точніше - починаючи з Паски 2007-го року не втихають напади на Деканат Української Православної Церкви КП у Німеччині. До сих пір наша Церква стримувалась від усіляких коментарів цих безбожних наклепів, з надією, що ці люди схаменуться та згадають, що вони християни.

Нагадуємо, що Церква не є громадською організацією, що би будь хто мав право втручатися у рішення чи внутрішнє церковне життя. Церква керується духовними правилами та має церковний суд у випадку виникнення проблем.

Наше внутрішнє церковне життя (німецького деканату) само по собі є мирним, усі провокації в нашу сторону виходять в основному від людей, **що не являються членами** нашої церкви, але вийшли від нас у 2007-році та офіційно приєдналися до іншої юрисдикції, тому ми розглядаємо це як агресію з боку тої церкви, до якої ці особи вже 3 роки належать.

На цій підставі ми змушені **закликати до відповідальності Українську Автокефальну Православну Церкву у Німеччині (Юрисдикція Митрополита Мефодія), що очолюється архієп. Петро (м. Крифельд), дати відповідь за вчинені дії.**

Такі нехристиянські дії з боку представників української автокефальної церкви абсолютно не личать церкві, а методи підходять більше націоналістично екстремістським та організаціям деструктивного типу.

У серпні 2007-го року архієпископ Петро прийняв до свого складу двох осіб, що належали до нашої кельнської парафії: заштатного протодіякона Клауса Візе та бувшого старосту парафії «Св. Іова Почаївського» п. Валерія Журахівського, разом з ними також декілька парафіян».

Результати ось такі:

Почавши з розпалювання етнічного конфлікту у парафії в м. Кельні та спроб використати нашу церкву, як платформу для розповсюдження ворожнечих ідей на етнічній основі з заявами *«про війну культур, війну за виживання, непримириму війну... війною за виживання між двома ворогуючими Культурами – українською і російською...»* (детальніше ось тут <http://www.ukrainian-church.de/ukrainisch/archiv-ukr.html>), та як платформу для втілення приватних інтересів, ці люди завершили відвертими агресіями та наклепами проти Церкви та духовенства особисто. Спрямовано робилися спроби знищити не тільки парафію, але и все представництво (Деканат) заявами про те, що Деканат не є легітимним, при чому не цураючись ніяких методів та слів у напрямку священників, таких як : «інтригант..» « спекулянт іконами», «лжесвященик-протидисвіт», «патологічний перевертень, як хижий коршак...» «зрадник» та тому подібне...

Сфабриковані статті з підтасованими документами українською та німецькою мовою публікувалися на сайтах «Майдан», «Бандерівець» та інших, начебто від імені журналістів, розсилалися поштою та через Інтернет, як по Німеччині так і в Україні. Окрім парафіян, розсилались ці листи перш за все в державні інстанції, різноманітні організації та церкви, які могли бути пов'язаними з Українською Церквою, щоби таким чином дискредитувати нас.

Відомо також, що бувшим старостою офіційно подавалась заява до державного управління по будівлям, що наша каплиця не відповідає нормам пожежної безпеки, з

причини запалювання свічок під час богослужіння і як результат, нам на декілька місяців забороняли користування церковним приміщенням, поки ми не зробили аварійні двері з олтаря на випадок пожежі тощо.

Спроби позбавити нас церковного приміщення цим не обмежувалися та доходили до межі, що міська адміністрація під впливом постійних негативних проти нас звернень ставила питання про розірвання договору на користування каплиці.

Що на рахунок таких речей скаже Біблія?

Апостол Павло наприклад пише: «**Будуть бо люди тоді самолюбні, грошлюбні, зарозумілі, горді, богозневажники, батькам неслухняні, невдячні, непобожні, нелюбовні, запеклі, осудливі, нестримливі, жорстокі, ненависники добра, зрадники, нахабні, бундючні, що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися. Відвертайтеся від таких!**» (2Тим.3:1-5).

Трохи детальніше про осіб висвітлено в наступних статтях:

«Як живе єврей як підпільний християнин – або християнин як підпільний єврей у Німеччині?» <http://www.ukrainian-church.de/pdf/jude-or-christ-ukr.pdf>

* До цієї статті зауважуємо, що ми не маємо ніяких негативних засуджень до людей єврейського походження, але підкреслюємо факт обману з боку особи, що належала до нашої церкви.

Стаття: «Wer sind die wahren Verursacher der Kampagnen gegen die Geistlichkeit des Kiever Patriarchates in Deutschland?» <http://www.ukrainian-church.de/pdf/Verleumder.pdf> - нажаль поки що тільки німецькою мовою.

А також про самі причини виникнення:

<http://www.ukrainian-church.de/ukrainisch/archiv-ukr.html>

Тож вертаємося до цих людей словами з Євангелії:

«Не осуджуйте, щоб вас не осудили; бо яким судом судите, таким і вас будуть судити, і якою мірою міряєте, такою і вам відміряють. **Чого** ти дивишся на **скалку в оці брата** твого? Колоди ж у власнім **оці** не **бачиш**? Або як можеш своєму братові сказати: дай, вийму **скалку в тебе з ока**, як он колода **в твоїм оці**? Лицеміре! Вийми спершу із **свого** ока колоду, і тоді побачиш, як вийняти з ока **брата** твого **скалку**.» (Мт. 7, 1-8)

Про нелегальну зміну юрисдикції ця група офіційно заявила в Інтернеті на сторінці п. Журахівського у його Інтернет-газеті «Взаєморозуміння». У цій статті було також «щедро» виражене зневажливе ставлення до духовних осіб, від яких, до речі, ці люди отримували багато років святі таїнства.

Причиною була висунута недовіра Декану за начебто фальсифіковані вибори, не дивлячись на те, що протокол зборів був висланий на перевірку Святішому Патріарху та ним затверджений.

Ось витяг з рішення Патріарха:

Парафіяльні збори 24 червня 2007 року, на яких було прийнято рішення про збереження української парафії прел. Іова Почаївського і обрання нового старости (бо п. Валерій Журахівський подав прохання про відставку) п. Світлани Гаак та скарбника Андрія Верхоляка – затверджується.

Якщо це рішення парафіяльних зборів когось не задовольняє, то вони повинні заради миру і збереження української парафії потерпіти один рік до наступних виборів старости і скарбника.

Ми не вважали це за не обхідне, оприлюднювати протокол засідання, бо це є внутрішньо церковною справою, але з тих причин, що в Інтернеті відносно цього вже багаторазово публікується неправда - ось тут можна прочитати протокол парафіяльних зборів 2007-го року: <http://www.ukrainian-church.de/pdf/protokol-ukr-24.06.07.pdf>

Було зроблено заяву, та розповсюджувалися чутки, що **ВСЯ** парафія «Іова Почаївського» вийшла з під юрисдикції деканату.

Оскільки ці люди вийшли з під юрисдикції нашої церкви без жодного відпусного листа, та мало того - перебувають у ворожнечі, то являються церковними злочинцями.

Отже, архієпископ Петро прийняв цих осіб в свою юрисдикцію, не дивлячись на наше офіційне до нього про це попередження (яке, до речі, залишилося без відповіді). **З іншого боку можемо зрозуміти поведінку цього Єпископа, легітимність якого є досить сумнівною.** Можливо тому йому байдуже до християн іншої юрисдикції та самі правила між церковних відносин не цікавлять.

Будь яка організація повинна нести відповідальність за вчинки осіб, що до неї офіційно належать, тому, діяльність цієї групи та поведінка самого єпископа, потребує щонайменше пояснень з боку керівництва української автокефальної церкви.

Окрім цього закликаємо до відповідальності модераторів сайту «майдан» та офіційної сторінки організації „Тризуб» сайту «Бандерівець» за оприлюднення сфабрикованої та анонімної інформації проти Церкви Київського патріархату, тим більше, що **на сайті «бандерівець» заявляється: « ...на нашому сайті всі матеріали цілком та повністю відповідають меті, концепції та завданням ВО "Тризуб" ім. С. Бандери»**

Цими діями організація «Тризуб» завдає шкоди церкві, яка являється також символом боротьби за незалежність України та ідеї створення єдиної помісної української Церкви.

Сайти, які мають на меті писати правду, повинні подавати перевірену інформацію, а не наклепи.

Розміщення на сайтах подібної інформації наносить шкоди, не лише церкві (в цьому випадку УПЦ КП), але і державі та підпадає під злочинницьку діяльність:

- ✓ Сприяння наклепницькій діяльності екстремістського угруповання
- ✓ Сприяння розпаленню ворожнечі на релігійній та національній основі та між церковних конфліктів.
- ✓ Сприяння нетолерантності та розповсюдження зневаги до церкви та релігійних почуттів окремих віруючих

Відкрито поширювати інформацію наклепницького характеру для цієї групи стало неможливим через приналежність до юрисдикції іншої церкви, і це шкодило б іміджу, та й взагалі імені християнина, тому був обраний шлях анонімний.

Але нема сумніву у тому, хто є автором, бо ідентичні статті, були спершу підписані офіційно п. Візе, п. Журахівським та ще трьома особами, що мало мають спільного з нашою церквою, згодом знайшли місце на форумі «Філософія» сайту „maidan“ але підписані псевдо іменами (Марічка Скрипалів, Глеб Лаптев, Фаїна Ціперович, Удо Цвібель, Соломія П., Ілько Д. Орест Вівчарик, Даніела Шмітц, Ілля Зіскінд) та представлені, як журналістське розслідування. Жодне з цих імен не знайоме парафії.

«Протоієрей Пауль Ехінгер спекулює іконами» (27 -262), Марічка Скрипалів . поч. 23-11-2008 15:10, ост. 03-01-2009 12:27 ; «Священик УПЦ КП Володимир Чайка звів наклеп на Державу Україну» (8 -121), Соломія

П., Ілько Д. . поч. 28-12-2008 15:12, ост. 03-01-2009 12:06 ; «Двоєженство протоієрея Ехінгера та фіктивність його деканату» (8 -135),
Орест Вівчарик . поч. 19-12-2008 18:01, ост. 03-01-2009 11:3

Ця платформа була використана, як начебто достовірне посилення, на нього вже в свою чергу покладається стаття на сайті «бандерівець» та інших сторінках інтернету, що не встидаються оприлюднювати неперевірену брудну інформацію.

Не можна уявити, які журналісти дозволили би собі такі зневажливі вирази до духовних осіб та з якими мотивами? Тому й скриваються під видуманими іменами або пишуть анонімно:

Зрозуміло, що на таке здатні тільки люди, що мають надмірну зацікавленість та бажання помсти.

Слід зауважити, що сайти, чи форуми, на яких немає офіційної реєстрації (майдан) - не можуть претендувати, що вони являються джерелом достовірної інформації, а статті, явно агресивного характеру, прикрашені начебто мотивами боротьби за справедливість, не можна приймати за «журналістські розслідування». Необхідно попередньо проводити перевірку матеріалів та визначати надійність джерел інформації безпосередньо представникам сайту «бандерівець», якщо організація «Тризуб» претендує на подання правдивої інформації, а не поширення жарених фактів притаманих жовтій пресі, тим більше в напрямку офіційних церков.

Але не тільки на сторінках не церковних сайтів. Ці наклепницькі статті знайшли нажалі також місце на сайті «релігійно інформаційної служби України» RISU та на неофіційному сайті української автокефальної церкви. Чи такий підхід є християнським?

Виникають наступні питання:

Чи ця група людей, що вийшли з під юрисдикції нашої церкви використовує автокефальну церкву у Німеччині як прикриття для своєї деструктивної діяльності?

Чи сама автокефальна церква використовує цю групу як інструмент для знищення конкуруючої для неї діаспори, чи присутні і те і друге??? Та чи взагалі цю групу у Німеччині, що очолюється Архієпископом Петро можна віднести до Представництва Української Автокефальної Церкви, бо як відомо, в Німеччині існує ще одна Українська Автокефальна Церква константинопольського Патріархату???

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ ЗАЯВЛЯЄ:

Деканат є ОФІЦІЙНИМ та легітимним!!!

Протоієрей Пауль Ехінгер НЕ спекулює іконами!!!

Священик Володимир Чайка НЕ зводив ніякого «наклепу на Державу Україну» !!!

Для людей які не мають можливості вникнути у деталі цієї справи даємо пояснення:
Деканат заснований у 1998-му році, та затверджений рішенням Священного Синоду.

У К А З

Згідно рішення Священного Синоду Української Православної Церкви Київського Патріархату (Журнал №23 від 23 листопада 1998 року) православний німецький деканат ФРН на чолі з протоієреєм Павлом Ехінгером приймаються в підпорядкування Патріарху Київському і всієї Руси-України.

Протоієрей Пауль Ехінгер дійсно робить виставки старовинних Ікон у Німеччині з можливістю їх придбати, він має на це дозвіл та вже багато років являється офіційно визнаним експертом по оцінюванню ікон. Окрім цього ікони продаються практично в кожній церкві, це не являється злочином. Діяльність Протоієрея Пауля Ехінгера є прозорою та легітимною, його приватне життя пов'язано церковним подружжям, яке перевірене та здійснене з благословення Церкви.

Священик Володимир Чайка не «зраджував Батьківщині» та не робив ніякого «наклепу». Він був офіційно запрошений до Німеччини як священик, отримував тимчасово допомогу від держави з причин зміни юрисдикції та переходу до Української Православної Церкви Київського Патріархату. Його тимчасовий статус, що ставиться в звинувачення, не мав нічого спільного з політичним напрямком, а носив характер **церковний та гуманітарний**. Тому йому офіційно було дозволено продовжувати священицьку діяльність в Німеччині. Правдивість його священицького сану не потребує доказів, він був законно посвячений в Україні в 1995 році, усі документи та грамоти перевірені також святішим Патріархом.

На служіння у Німеччині **окрім наказу Декана**, о. Володимир має ще 2 накази : від **Святійшого Патріарха** та від **Високопреосвященійшого Митрополита Андрія**, Секретаря Священного Синоду, виданий за попереднім узгодженням з Святішим Патріархом..

У К А З

Священик ВОЛОДИМИР ЧАЙКА призначається настоятелем парафії Преображення Господнього міста Кельн Православного Німецького Деканату УПЦ Київського Патріархату.

НАКАЗ

Цим свящ. Чайку Володимира призначається другим священником церкви преп. Іова Почаївського м.Кьольна (Німеччина).

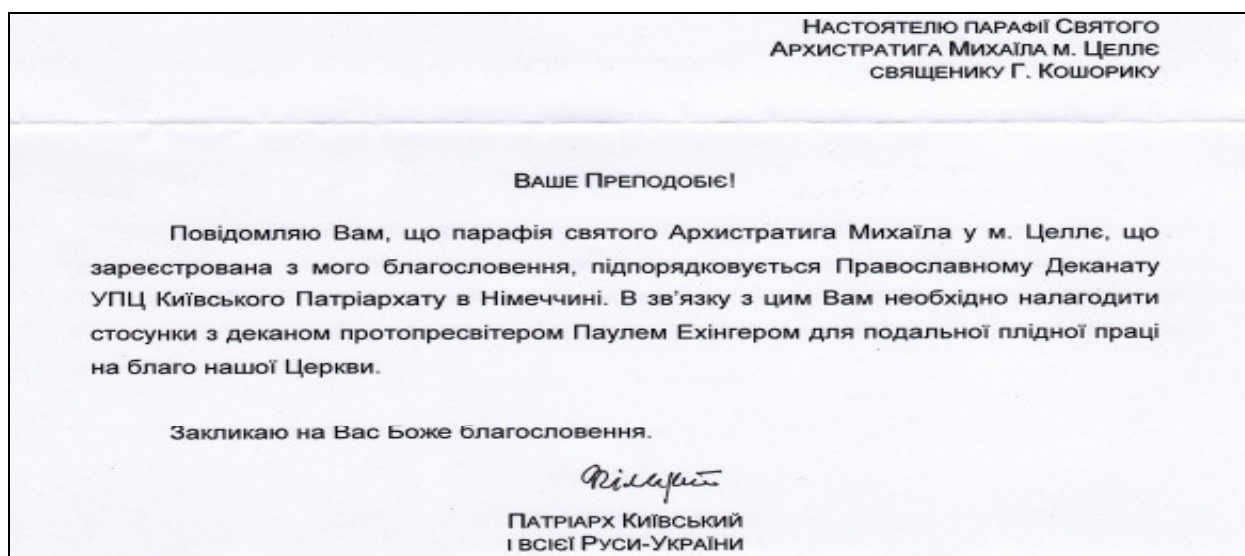
+ *Ауффін*

Метрополит Львівський і Сокальський

Відносно створення провокаційної парафії у м. Целле можна прочитати наступну статтю «Якої ж юрисдикції парафія в м. Целле?» ось тут:

<http://www.ukrainian-church.de/pdf/Celle.pdf>

Ось лист Патріарха:

Звичайно, що ми можемо мати радість згідно заповідям «блаженств»: «9. Блаженні ви, коли вас ганьбитимуть і гнатимуть та щиритимуть про вас усяку лиху славу та наклепи ради Мене. Радійте і веселіться, бо велика нагорода вам на небесах.»

Але нашим головним бажанням є досягнення миру не тільки внутрішньо-церковного але і міжконфесійного, тому ми звертаємося ще раз до цих людей з проханням, **припинити ці ворожі напади та примиритись з Богом та самими з собою та покаятись**. Бо, як церковна установа, ми не бажаємо поширювати ворожнечі та завжди готові до діалогу.

До вірних нашої церкви звертаємося з проханням молитв та підтримки нашої маленької діаспори, бо життя за кордоном, що відірване від Батьківщини не є легким.

Німецький Деканат УПЦ КП